

Dosarul nr. 2ra-1326/20

Prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul Fălești (jud. I. Pâcaleu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. A. Corcenco, D. Corolevschi, D. Stănilă)

ÎNCHEIERE

25 noiembrie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Victor Burduh
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Maria Burlacu,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Constantin Scripnic, Serghei Scripnic și Iurie Scripnic împotriva Mariei Burlacu cu privire la repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 21 mai 2020 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de către Maria Burlacu și a fost menținută hotărârea din 21 februarie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești,

constată:

La 14 iunie 2018 Constantin Scripnic, Serghei Scripnic și Iurie Scripnic au depus cerere de chemare în judecată împotriva Mariei Burlacu cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamanții au indicat că, la 02 noiembrie 2016 instanța de judecată a examinat în ședință publică cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Maria Burlacu împotriva lor cu privire la repararea prejudiciului material și moral, cauză civilă înregistrată pe rolul Judecătoriei Fălești sub nr. 2-938/15.

A menționat că, prin hotărârea judecătorească din 02 noiembrie 2016, definitivă și irevocabilă, a fost respinsă acțiunea depusă de către Maria Burlacu.

A susținut că, pentru apărarea drepturilor și intereselor lor în cauza civilă, au fost nevoiți să încheie contracte de asistență juridică calificată, pentru a fi reprezentați în instanța de judecată. Astfel, Serghei Scripnic a încheiat contractul de asistență juridică nr. 1 din 02 iunie 2015, în temeiul contractului enunțat fiind eliberat bonul de plată seria EK nr. 449926 pentru achitarea onorariului avocatului în sumă de 1200 de lei; Constantin Scripnic a încheiat contractul de asistență juridică nr. 2 din 02 iunie 2015, în temeiul contractului enunțat fiind eliberat bonul de plată

seria EK nr. 449928 pentru achitarea onorariului avocatului în sumă de 1200 de lei, iar Iurie Scripnic a încheiat contractul de asistență juridică nr. 3 din 02 iunie 2015, în temeiul contractului enunțat fiind eliberat bonul de plată seria EK nr. 449926 pentru achitarea onorariului avocatului în sumă de 1200 de lei.

A afirmat că, la stabilirea onorariului avocatului s-a ținut cont de Recomandările privind quantumul onorariilor avocaților și compensarea de către instanțele de judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobate prin decizia nr. 2 din 30 martie 2012 a Consiliului Uniunii Avocaților din Republica Moldova.

A declarat că, cheltuielile de asistență juridică pe cauza enunțată au fost reale, necesare și rezonabile.

A invocat că, în cadrul procesului enunțat au fost suportate și cheltuieli de transport în sumă de 1600 de lei.

A notat că, în legătură cu intentarea acțiunii civile de către Maria Burlacu, ei au avut de suportat și prejudiciu moral, cauzat de starea emoțională neplăcută, stresantă, în legătură cu desfășurarea procesului intentat la cererea neîntemeiată a Mariei Burlacu.

A solicitat încasarea de la pârâtă a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3600 de lei, a cheltuielilor de transport în sumă de 1600 de lei și a cheltuielilor de judecată, ce vor fi suportate pe parcursul examinării prezentei acțiuni.

La 13 decembrie 2018 Constantin Scripnic, Serghei Scripnic și Iurie Scripnic au depus cerere de concretizare a pretențiilor din acțiune, solicitând încasarea de la pârâtă a câte 4000 de lei pentru fiecare, cu titlu de prejudiciu moral, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3600 de lei, a cheltuielilor de transport în sumă de 1600 de lei, suportate în cadrul examinării cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de către Maria Burlacu, a taxei de stat și a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4500 de lei, suportate în prezenta cauză.

Prin hotărârea din 21 februarie 2019 a Judecătoriei Bălți, sediul Fălești, acțiunea depusă de către Constantin Scripnic, Serghei Scripnic și Iurie Scripnic a fost admisă parțial și au fost încasate din contul Mariei Burlacu în beneficiul lui Constantin Scripnic cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1200 de lei, în beneficiul lui Iurie Scripnic cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1200 de lei și în beneficiul lui Serghei Scripnic cheltuielile de asistență juridică în sumă de 1200 de lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

La 15 martie 2019 Maria Burlacu a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea apelului, casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea acțiunii.

Prin decizia din 08 august 2019 a Curții de Apel Bălți a fost admis apelul declarat de către Maria Burlacu, a fost casată hotărârea primei instanțe în partea încasării cheltuielilor de judecată și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă pretenția înaintată de către Constantin Scripnic, Serghei Scripnic și Iurie Scripnic împotriva Mariei Burlacu cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată. În rest hotărârea primei instanțe a fost menținută.

Prin decizia din 19 februarie 2020 a Curții Supreme de Justiție a fost admis recursul declarat de către Constantin Scripnic, reprezentat de către avocatul Oxana Melnic, a fost casată decizia instanței de apel și a remis cauzei la rejudecare în

instanța de apel, în alt complet de judecată.

Prin decizia din 21 mai 2020 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de către Maria Burlacu și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Instanța de apel a reținut că, Serghei Scripnic a încheiat contract de asistență juridică nr. 1 din 02 iunie 2015, în temeiul acestui contract fiind eliberat bonul de plată seria EK nr. 449926 pentru achitarea onorariului avocatului în sumă de 1200 de lei (f. d. 66, vol. I); Iurie Scripnic a încheiat contract de asistență juridică nr. 2 din 02 iunie 2015, în temeiul acestui contract fiind eliberat bonul de plată seria EK nr. 449927 pentru achitarea onorariului avocatului în sumă de 1200 de lei (f. d. 67, vol. II); Constantin Scripnic a încheiat contract de asistență juridică nr. 3 din 02 iunie 2015, în temeiul acestui contract fiind eliberat bonul de plată seria EK nr. 449928 pentru achitarea onorariului avocatului în sumă de 1200 de lei (f. d. 69, vol. I).

Astfel, instanța de apel a constatat că, Constantin Scripnic, Serghei Scripnic și Iurie Scripnic au suportat cheltuieli de asistență juridică în sumă de 3600 de lei în cadrul examinării cauzei civile, la cererea de chemare în judecată depusă de către Maria Burlacu împotriva lui Constantin Scripnic, Serghei Scripnic și Iurie Scripnic cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

Pornind de la practica Curții Europene a Drepturilor Omului, conform căreia cheltuielile pentru asistență juridică trebuie să fie necesare, reale și rezonabile ca mărime, instanța de apel a conchis că, prima instanță just și întemeiat a încasat din contul apelantei Maria Burlacu în beneficiul lui Constantin Scripnic, Serghei Scripnic și Iurie Scripnic cheltuielile de asistență juridică în sumă totală de 3600 de lei. Or, suma de 1200 de lei, încasată pentru fiecare intimat, iar în total suma de 3600 de lei este una echitabilă și rezonabilă în coraport cu complexitatea cauzei și volumul de lucru efectuat de avocat în procesul civil inițiat de către Maria Burlacu, proces pierdut de către aceasta.

Față de cele ce preced, instanța de apel a reiterat că, nr. de înregistrare în PIGD 29-133-29102015, indicat pe copia dispozitivului hotărârii anexat la materialele cauzei (f. d. 9, vol. I) este eronat, or, conform datelor de pe portalul instanțelor naționale de judecată rezultă că, nr. de înregistrare în PIGD a acțiunii înaintate de către Maria Burlacu împotriva lui Constantin Scripnic, Serghei Scripnic și Iurie Scripnic cu privire la repararea prejudiciului material și moral este nr. 29-2-814-04052015, din care rezultă că, cauza a fost înregistrată la 04 mai 2015, iar nr. de înregistrare în PIGD 29-133-29102015 indicat pe copia dispozitivului hotărârii anexat la materialele cauzei se referă la o altă cauză civilă, iar această eroare mecanică, în opinia instanței de apel, nu poate servi temei de respingere a acțiunii, or, pe rolul instanțelor naționale s-a aflat cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Maria Burlacu împotriva lui Constantin Scripnic, Serghei Scripnic și Iurie Scripnic cu privire la repararea prejudiciului material și moral, care a fost respinsă prin hotărârea din 02 noiembrie 2016 a Judecătoriei Fălești, definitivă și irevocabilă.

La 27 iulie 2020 Maria Burlacu a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri cu privire la respingerea integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece instanța de apel a încălcat sau a aplicat eronat normele de drept material și, anume, nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

A menționat că, instanțele judecătorești nu au examinat argumentele și circumstanțele invocate de către ea, fapt ce a dus la soluționarea greșită a cauzei și încălcarea dreptului său la un proces echitabil.

A susținut că, atât în referința depusă în primă instanță, cât și în apel a invocat că, din bonurile de plată, anexate la dosar, nu rezultă că, sumele indicate în bonuri au fost achitate pentru serviciile de asistență juridică acordate în cadrul procesului civil intentat la cererea sa de chemare în judecată.

A afirmat că, din bonul de plată nr. 449930 rezultă că, suma de 1200 de lei a fost achitată nu de către intimați, dar de către Igor Scripnic în bază de procură, fără indicarea ce fel de procură, de cine a fost eliberată, pentru ce și pe numele cui.

A notat că, Igor Scripnic nu a fost participant în cadrul procesului intentat la cererea sa de chemare în judecată.

A relevat că, în bonurile de plată nominalizate nici nu a fost indicat că, sumele de 1200 de lei au fost achitate avocatului pentru acordarea asistenței juridice pe dosarul intentat de către ea, dar a fost indicat că, aceste sume au fost achitate conform contractelor din 02 iunie 2015.

A mai relevat că, instanțele judecătorești nu au cercetat asemenea contracte și nu au stabilit dacă aceste contracte se referă la litigiul concret între părți.

A declarat că, instanța de apel greșit a încasat cheltuielile de asistență juridică în beneficiul lui Constantin Scripnic, Iurie Scripnic și Serghei Scripnic în baza bonurilor de plată eliberate lui Constantin Scripnic și Vasile Scripnic, care nu este participant în acest proces.

A invocat că, bonurile de plată nominalizate nu coincid cu data intentării procesului la cererea sa de chemare în judecată.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că, Curtea de Apel Bălți a expediat în adresa părților copia deciziei contestate la 26 mai 2020, iar recurenta a recepționat-o la 29 mai 2020, fapt conformat prin avizul de recepție a acesteia (f. d. 204, vol. I).

Astfel, recursul declarat la 27 iulie 2020 este în termen.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;

- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către Maria Burlacu nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat asupra deciziilor instanței de apel are caracter nedevolutiv și controlul judiciar se circumscrie doar asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se în exclusivitate doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea

de lucruri (cauza Rebai și alții contra Franței, 25 februarie 1995), pe când în recursul declarat de către Maria Burlacu, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Maria Burlacu ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Maria Burlacu se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Victor Burduh

Mariana Pitic